

אלגוריתמים ומנגנונים

[40 דקות]

האלגוריתמים שנלמד בקורס הזה יהיו שונים מהאלגוריתמים שלמדתם בקורסים קודמים.

עד עכשיו, למדתם על אלגוריתמים שמקבלים קלט ומוציאים פלט. אבל מאיפה מגיע הקלט הזה?

במקרים רבים, הקלט הזה מגיע מבני-אדם. הנה כמה דוגמאות.

1. אנחנו רוצים להעביר הודעה ברשת מחשבים, במסלול המהיר ביותר. לכאורה אפשר להשתמש באלגוריתם מוכר למציאת מסלול עם משקל קל ביותר - אלגוריתם דייקסטרה (תיכנות דינמי). אבל מה קורה אם כל מחשב ברשת שייך לאדם אחר - מי אמר שהאנשים האלה בכלל רוצים שנעבור דרכם? אם הם לא רוצים שנעבור דרכם, הם יכולים לדווח מהירות גבוהה מהמהירות האמיתית כך שהאלגוריתם לא יבחר בהם. איך נגרום להם להגיד את האמת?

2. הממשלה רוצה לתת חפץ מסויים (למשל, זכות שידור בתדר מסויים) למי שהחפץ הזה שווה עבורו הכי הרבה. אפשר פשוט לשאול כל אחד כמה החפץ שווה עבורו ולהשתמש באלגוריתם לחישוב מקסימום, אבל מי אמר שאנשים יגידו את האמת? הרי כל מי שרוצה לקבל את החפץ יכול להגיד שהוא שווה עבורו המון...

3. יש לנו גרף ואנחנו רוצים למצוא בו "שידוך" גדול ביותר - קבוצה גדולה ביותר של זוגות זרים של צמתים המחוברים בקשת. קיימים אלגוריתמים המוצאים שידוכים מקסימליים. אבל עכשיו נניח שהצמתים בגרפים מייצגים בני-אדם. לדוגמה, אנשים הצריכים השתלת כליה, ותורמים פוטנציאליים. קשת מציינת התאמה בין תורם לחולה. האם אנחנו בטוחים שהצדדים המעורבים יגלו לנו את הקשתות האמיתיות שלהם?

במהלך הקורס נלמד על אלגוריתמים שהקלט שלהם הוא העדפות ורצונות של בני-אדם. בספרות המקצועית, אלגוריתם כזה נקרא גם **מכניזם mechanism** או **מנגנון** (בהתאם לאות מ בשם הקורס...).

שיבוצים

האלגוריתמים הראשונים שנלמד יהיו אלגוריתמים של שיבוץ. נתחיל מדוגמה המוכרת לרבים מכם - שיבוץ סטודנטים למעונות. אני לא יודע איך בדיוק זה עובד באריאל. אבל באוניברסיטאות אחרות בעולם זה עובד בערך כך.

הקלט למנגנון הוא - כאמור - ההעדפות של הסטודנטים. לשם כך כל סטודנט ממלא רשימה ובה שלושה סוגים של מעונות: עדיפות ראשונה, שניה ושלישית. בנוסף, משרד המעונות מגדיר תור בין סטודנטים לפי קריטריוני זכאות.

האלגוריתם:

1. עוברים על הסטודנטים לפי התור.
2. נותנים לכל סטודנט את העדיפות הכי גבוהה הפנויה.
3. אם כל העדיפויות תפוסות - נותנים לסטודנט חדר באקראי.

האם המנגנון הזה טוב? ומה זה בכלל מנגנון "טוב"?

אנחנו נגדיר שתי תכונות של מנגנונים ונראה אם אלגוריתם השיבוץ שלנו מקיים אותן.

תכונה א: אמיתיות

כשאדם משתתף במנגנון, יש לו שתי אפשרויות:

- א. לפעול בתמימות לפי ההעדפות האמיתיות שלו;
- ב. להתחכם ולהציג העדפות אחרות כלשהן, בתקווה שהדבר ישפר את מצבו.

הגדרה: מנגנון נקרא אמיתי (truthful, באנגלית) מילים נרדפות: strategyproof, incentive compatible, truth-revealing) אם לכל משתתף, ועבור כל דבר שעושים האחרים, התוצאה הטובה ביותר עבור המשתתף מתקבלת כאשר הוא תמים (- פועל לפי העדפותיו האמיתיות).

למה זו תכונה טובה? מכמה סיבות:

- היא מקלה על המשתתפים. זה מספיק קשה לחשוב איזה חדר אתם רוצים - חדר נוח ויקר או חדר פחות נוח וזול, בקרוואן או בבניין, רחוק או קרוב וכו'... אם המנגנון לא אמיתי, אתם צריכים להוסיף לזה גם שיקולים אסטרטגיים - באיזה מקום בתור תהיו, ומה יבחרו המשתתפים האחרים. אם המנגנון אמיתי, אתם לא צריכים לדעת מה אחרים חושבים - תמיד כדאי לכם להיות תמימים ולא להתחכם.
- היא מונעת חרטה וצער. במנגנון לא אמיתי אתם עלולים להצטער על כך שנהגתם בתמימות, או על כך שניסיתם להתחכם וטעיתם בשיקולים האסטרטגיים שלכם; במנגנון אמיתי אין על מה להצטער.

האם האלגוריתם "שיבוץ שלוש עדיפויות" שהוצג למעלה אמיתי? התשובה היא לא! הוכחה: ניקח לדוגמה סטודנט ששלוש העדיפויות הראשונות שלו הן 101, 102, 103. נניח לצורך הדוגמה שבכל בניין יש 100 חדרים, והסטודנט נמצא במקום 301 בתור. אם הסטודנט יודע ש-300 הראשונים בתור רוצים את הבניינים האלה, כדאי לו לומר שהוא רוצה בעדיפות ראשונה את העדיפות הרביעית שלו - זה טוב יותר מלקבל חדר באקראי. מש"ל.

האם בכלל קיים אלגוריתם שיבוץ אמיתי? התשובה היא כן! מאד קל למצוא אלגוריתם כזה: התעלם מהקלט ושבץ את הסטודנטים באקראי (אם לא רוצים **לגמרי** להתעלם מהקלט, יש פתרון אחר: בוחרים סטודנט אחד באקראי ונותנים לו את העדיפות הראשונה שלו, ואת כל השאר משבצים באקראי).

אם האלגוריתם הזה נראה לכם מוזר, אתם צודקים, הוא באמת מוזר, אבל מה **בדיוק** הבעיה בו? כדי להגדיר את הבעיה נגדיר תכונה נוספת.

תכונה ב: יעילות פארטו

- אמיתיות היא תכונה של מנגנון; **יעילות** היא תכונה של תוצאה של מנגנון (במקרה שלנו: שיבוץ). התכונה שנגדיר הוגדרה פורמלית ע"י וילפרדו פארטו (Pareto) - כלכלן איטלקי שחי לפני כ-100 שנה. אולם הרעיון קיים כבר בתלמוד בעיקרון "זה נהנה וזה לא חסר". הנה ההגדרות:
- תוצאה א נקראת **שיפור פארטו** (Pareto improvement) של תוצאה ב, אם תוצאה א טובה יותר לחלק מהמשתתפים ("זה נהנה"), וטובה לפחות באותה מידה לכל השאר ("זה לא חסר").
  - תוצאה נקראת **יעילה פארטו** (Pareto efficient / Pareto optimal) אם לא קיימת תוצאה אחרת שהיא שיפור פארטו שלה.
  - מנגנון נקרא **יעיל פארטו** אם כל תוצאה שלו היא יעילה פארטו.

למה זו תכונה טובה? כי אם התוצאה לא יעילה פארטו, זה אומר שהמנגנון לא עשה את המקסימום שהוא יכול כדי להשביע את רצונם של המשתתפים. בכל שיבוץ תמיד יהיו אנשים מרוצים יותר ופחות, אבל אם אפשר לשפר את מצבם של חלק מהמשתתפים בלי לפגוע באחרים - ודאי ראוי לעשות זאת.

האם המנגנון האקראי שהצגנו קודם הוא יעיל פארטו? ודאי שלא. הרי ייתכן שיהיו שני סטודנטים שכל אחד מהם יקבל את העדיפות הראשונה של השני שהיא העדיפות האחרונה שלו. האם מנגנון "שיבוץ שלוש עדיפויות" יעיל פארטו? גם כאן התשובה לא. הוכחה: ניקח לדוגמה שני סטודנטים, א ו-ב, שכל שלושת העדיפויות שלהם נתפסו כשהגיע תורם. כל אחד מהם משובץ באקראי. ייתכן ש-א ישובץ לעדיפות הרביעית של ב שהיא העדיפות האחרונה שלו, ולהיפך. תוצאה זו אינה יעילה פארטו. מש"ל.

האם קיים אלגוריתם שיבוץ יעיל פארטו? התשובה היא כן! ניקח את האלגוריתם הקודם ונבצע בו שינוי אחד קטן:

כל סטודנט יסמן את כל רשימת העדיפויות שלו, ולא רק שלוש עדיפויות גבוהות ביותר. האלגוריתם המתקבל נקרא **דיקטטורה סדרתית** (serial dictatorship). מדוע? כי יש **סדרה** של סטודנטים, וכל אחד מהם בתורו הוא דיקטטור - הוא בוחר את השיבוץ הטוב ביותר עבורו מהחדרים שנשארו. אנחנו נוכיח שהאלגוריתם החדש לא רק יעיל פארטו אלא גם אמיתי.

משפט: אלגוריתם "דיקטטורה סדרתית" הוא אמיתי.

הוכחה: נניח שמקומך בתור הוא k. עד שמגיע תורך, k-1 חדרים כבר תפוסים, וקבוצת החדרים הנשארים לא תלויה בדיווח שלך.

המנגנון בוחר עבורך, מתוך החדרים הנשארים, את החדר הטוב ביותר עבורך - בהתאם לרשימה שדיווחת. לכן, התוצאה הטובה ביותר עבורך תתקבל ע"י דיווח הרשימה האמיתית. מש"ל.

כדי להוכיח שהאלגוריתם יעיל פארטו, אנחנו צריכים הנחה נוספת: אנחנו מניחים שלכל סטודנט יש העדפות **חזקות** (strict). כלומר, מבין כל שני חדרים, הוא מעדיף-ממש אחד מהם (ולא אדיש ביניהם).

משפט: כשהעדפות של כל הסטודנטים הן חזקות, אלגוריתם "דיקטטורה סדרתית" הוא יעיל פארטו. הוכחה: כיוון שהאלגוריתם אמיתי, ניתן להניח שכל הסטודנטים מדווחים את העדיפויות האמיתיות.

בהינתן קלט מסוים, נגדיר:

שיבוץ א - השיבוץ של המנגנון.

שיבוץ ב - שיבוץ אחר כלשהו.

נניח בשלילה ששיבוץ ב הוא שיפור פארטו של שיבוץ א.

נניח שהסטודנט הראשון הנהנה מהשיפור הוא הסטודנט שמקומו בתור k. בשיבוץ א, סטודנט זה מקבל את החדר הטוב ביותר מבין החדרים שלא נלקחו על-ידי סטודנטים שמקומם קטן מ-k. בשיבוץ ב מצבו טוב יותר, כלומר הוא בהכרח מקבל חדר שבשיבוץ א ניתן לסטודנט שמקומו j כאשר $j < k$. בשיבוץ ב, סטודנט j מקבל חדר אחר. כיוון שהוא לא אדיש בין חדרים, החדר האחר גרוע יותר או טוב יותר מהחדר שקיבל בשיבוץ א. אם הוא גרוע יותר - זה לא שיפור פארטו. אם הוא טוב יותר - זו סתירה להנחה ש-k הוא הראשון. מש"ל.

מה המסקנה מכל הדיון הזה? ששינוי קטן באלגוריתם יכול ליצור שינוי גדול באיכות-החיים של המשתתפים. כשמתכננים אלגוריתמים שהקלט שלהם הוא רצונות של אנשים, צריך לשים לב לתכונות האלו. המסר הזה יחזור פעמים רבות לאורך הקורס.

מקורות

• הקורס של טים: <http://theory.stanford.edu/~tim/f16/f16.html> הרצאה 1.

• אתר המעונות של אוניברסיטת אריאל.

סרטים

- הסרט הבא מראה כמה זה חשוב לשים לב לתמריצים - גם כשמתכננים תחרויות ספורט. באתר העולם בבדמינטון לנשים, היה משחק בין דרום-קוריאה לסין, ונוצר מצב שבו לשתי הקבוצות היה תמריץ להפסיד - כדי לקבל מתחרה קלה יותר בסיבוב הבא. הן אכן השתדלו להפסיד - וזה מאד עיצבן את הצופים ומארגני התחרות!
<https://youtu.be/7mq1ioqiWEo>

סיכום: אראל סגל-הלוי.